

Debreceni Ítéltábla

Bf.II.313/2021/8.

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Debrecenben a 2021. szeptember 13. napján megtartott tanácsülésen meghozta a következő

végzést:

A jelentős mennyiségű kábítószerre elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette és más bűncselekmény miatt és társai ellen indított büntetőügyben a Debreceni Törvényszék 2021. június 4. napján kihirdetett 24.B.129/2021/61. számú ítéletét a fellebbezéssel érintett VI r. vádlott vonatkozásában helybenhagyja.

A másodfokú határozat ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A Debreceni Törvényszék az előkészítő ülésen hozott 24.B.129/2021/61. számú ítéletével IV. rendű vádlottat társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette [Btk. 176. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a) pont], és társtettesként elkövetett új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntette [Btk. 184. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a) pont] miatt halmazati büntetésül 2 év 6 hónap szabadságvesztés büntetésre, 500 napi tétel pénzbüntetésre, valamint 3 év közügyektől eltiltásra ítélte. A pénzbüntetés egy napi tételének összegét ... Ft-ban állapította meg. V. rendű vádlottat társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette [Btk. 176. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a) pont], és társtettesként elkövetett új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntette [Btk. 184. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a) pont] miatt, halmazati büntetésül 3 év szabadságvesztés büntetésre, 500 napi tétel pénzbüntetésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte. A pénzbüntetés egy napi tételének összegét Ft-ban állapította meg. VI. rendű vádlottat társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette [Btk. 176. § (1) bekezdés, (3) bekezdés], és társtettesként elkövetett új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntette [Btk. 184. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a) pont] miatt, halmazati büntetésül 4 év 10 hónap szabadságvesztés büntetésre, 500 napi tétel pénzbüntetésre, valamint 5 év közügyektől eltiltásra ítélte. A pénzbüntetés egy napi tételének összegét esetében is .. Ft-ban állapította meg. VIII. rendű vádlottat új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntette [Btk. 184. § (1) bekezdés, (4) bekezdés a) pont] miatt 1 év szabadságvesztés büntetésre ítélte, melynek végrehajtását 3 évi próbaidőre felfüggesztette.

IV. rendű V. rendű és VI. rendű vádlottak esetében a szabadságvesztés büntetés végrehajtási fokát börtönben, míg VIII. rendű vádlott esetében fogház fokozatban állapította meg. IV., V., és VI. rendű vádlottak esetében rendelkezett a pénzbüntetés esetleges átváltoztatásáról, részletfizetés engedélyezéséről, az előzetes fogva tartásban töltött idő beszámításáról,

vagyonelkobzásról, illetve valamennyi vádlott tekintetében a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségéről. VI. rendű vádlott tekintetében a Debreceni Járásbíróság 44.B.389/2018/2. számú ítéletével kiszabott 1 év 8 hónap börtönbüntetés utólagos végrehajtását elrendelte.

Rendelkezett a lefoglalt bűnjelekről, továbbá kötelezte a vádlottakat a felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

[2] Az ítélet ellen f VI. rendű vádlott és védője enyhítés, és a pénzbüntetés mellőzése érdekében jelentett be fellebbezést, míg az ügyész és a további vádlottak tudomásul vették azt.

[3] A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség a Bf.170/2021/3. számú átiratában kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság az eljárást a perrendi szabályok megtartásával folytatta le. Végzésében VI. rendű vádlottnak a bűnössége beismerésére vonatkozó és a tárgyaláshoz való jogáról lemondó nyilatkozatát helyesen fogadta el. A bejelentett fellebbezés alapján az ítélet korlátozott felülvizsgálatára kerülhet sor. A másodfokú bíróság nem vizsgálja az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát és határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja. A vádlott bűnösségére vont következtetés okszerű, mindkét cselekmény minősítése az anyagi jogi szabályoknak megfelelő. A büntetés kiszabása során irányadó körülményeket az elsőfokú bíróság helyesen feltárta és a súlyuknak megfelelően értékelte. A kiszabott büntetés igazodik a vádlott személye társadalomra veszélyességéhez, a bűnösségi körülményekhez. Tévedett ugyanakkor a törvényszék, amikor a kiszabott szabadságvesztés büntetést VI. rendű vádlott esetében a törvényben előírt fegyház fokozattól eltérően, egy fokozattal enyhébben, börtön fokozatban rendelte végrehajtani, melynek indokát nem adta. Az egyes emberek egészségére veszélyes, absztrakt társadalomra veszélyesség szempontjából súlyos bűncselekményt, hosszabb időn keresztül, bünszövetségben, felfüggesztett szabadságvesztésre ítéletét követően, a próbaidő alatt elkövető, többszörösen büntetett előéletű vádlottal szemben egyáltalán nincs olyan indok, amely - a kialakult bírói gyakorlat szerint – az enyhébb végrehajtási fokozat megállapítását lehetővé tennék. A büntetés kiszabását nem érintő, hanem büntetés-végrehajtás körébe tartozó járulékos kérdéseket érintő, hátrányosabb rendelkezést érintő indítvány a súlyosítási tilalom szempontjából nem tekinthető a vádlott terhére bejelentett fellebbezésnek és az elsőfokú ítélet e tekintetben történő megváltoztatása nem sérti a súlyosítási tilalmat. Erre figyelemmel indítványozta, hogy a Debrecen Ítéltábla a Debreceni Törvényszék 24.B.129/2021/6. számú ítéletét a Be. 598. § (2) II. fordulata alapján [Be. 583. § (3) bekezdés a) ponton alapuló védelmi fellebbezés] tanácsulésen a Be. 606. § (1) bekezdése alapján akként változtassa meg, hogy a vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés végrehajtási fokozatát a törvényben előírtak szerint, a Btk. 37. § (3) bekezdés ad) pontja alapján fegyházban rendelje végrehajtani. Egyebekben az elsőfokú ítéletet hagyja helyben.

[4] A védő a 2021. augusztus 23 napján kelt előkészítő iratában kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság az előkészítő ülés során a perrendi szabályokat maradéktalanul betartotta és a vádhatóság mértékes indítványának megfelelő szankciót alkalmazott. E büntetést az ügyészség tudomásul is vette. Erre tekintettel a fellebbviteli főügyészség indítványa a végrehajtási fokozat megváltoztatása tekintetében nem lehet alapos, hiszen a szankció kiszabása során az elsőfokú bíróság a vádhatóság indítványának megfelelően járt el, másrészt pedig a belső arányosság megsértését eredményezné, ha e vádlott vonatkozásában a végrehajtási fokozat börtönről fegyházra módosulna.

A pénzbüntetés és a vagyonelkobzás egyidejű alkalmazása kapcsán előadta, hogy a hasonló jellegű ügyekben folytatott országos, illetve helyi joggyakorlatot is figyelembe véve kijelenthető, hogy a pénzbüntetés alkalmazása szokásosnak nem nevezhető olyan terhelt esetében, aki ténylegesen semmilyen anyagi hasznot nem realizált a bűncselekmény elkövetése során. A célja ugyanis elsődlegesen a saját fogyasztásának fedezete volt. Ezen kívül VI. rendű vádlott hosszú ideig állt kényszerintézkedés hatálya alatt, mely a munkavállalását teljes mértékben lehetetlenné tette, rendszeres jövedelemmel nem rendelkezett, vagyona nincs. Ilyen formában ez a szankció nem felel meg a büntetés kiszabás elveinek, céljainak, hiszen a büntetéssel járó tényleges hátrány annak valós célján jelentősen túlmutat.

A büntetés enyhítése tekintetében kérte figyelembe venni a vádlott rendezett családi körülményét: élettársi kapcsolatban él, immár munkaviszonnyal rendelkezik, rendszeres jövedelme van. A bűncselekmény elkövetését beismerte, azt megbánta, a hatósággal együttműködött. A bűncselekménnyel realizált haszna elenyésző, és mindvégig kényszerintézkedés hatálya alatt állt.

Erre figyelemmel a kiszabott szankció enyhítését és a pénzbüntetés alkalmazásának mellőzését kérte.

[5] Az ítéltábla a Debreceni Fellebbviteli Főügyészség indítványára az ügyet tanácsülésre tűzte ki, mivel a tanácsülés megtartásának a Be. 598. § (2) bekezdésében írott feltételei a veszélyhelyzetre és a járványügyi készültségre vonatkozó szabályoktól függetlenül is fennálltak.

[6] Az ítéltábla a bejelentett jogorvoslatok korlátai között bírálta felül az elsőfokú határozatot, tekintettel arra, hogy az ítélet ellen a Be. 580. § (2) bekezdés a) és b) pontjaiban meghatározott korlátok között kizárólag a büntetés mértékének megváltoztatását célzó fellebbezéseket jelentettek be, ezért a másodfokú felülbírálat a Be. 590. § (3) bekezdése alapján csak erre a szűkebb körre terjedt ki. [Korlátozott felülbírálat].

[7] A felülbírálat terjedelmének meghatározásánál az ítéltábla figyelemmel volt a Be. 590. § (9) bekezdésében írtakra, mivel az elsőfokú bíróság ítélete több vádlottról rendelkezett, azonban IV. rendű, V. rendű, és VIII. rendű vádlottak tekintetében az elsőfokú ítélet 2021. június 4. napján jogerőre emelkedett, ezért a felülbírálat csak a fellebbezéssel érintett VI. rendű vádlottra terjedt ki.

[8] Korlátozott felülbírálat esetén a Be. 590. § (5) bekezdése a) pontja alapján az eljárási szabályok megtartását csak abból a szempontból kellett vizsgálni, hogy az elsőfokú bíróság vétett-e olyan eljárási szabálysértést, ami szükségképpen az ítélet hatályon kívül helyezését eredményezné. Az ítéltábla ilyet nem tapasztalt.

[9] A korlátozott felülbírálat esetén a másodfokú bíróságnak a Be. 591. § (1) bekezdése szerint az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásból kell kiindulnia. E tényállásból fel sem merülhet a vádlott felmentésének vagy az eljárás

megszüntetésének a lehetősége, és cselekményének jogi minősítése is megfelelt az anyagi jognak. Ennek rögzítése azért szükséges, mert a korlátozott felülbírálat esetén a Be. 590. § (5) bekezdés b) és c) pontjai alapján: ha a terhelt felmentésének vagy vele szemben az eljárás megszüntetésének lehet helye, akkor a bűnösség megállapítására vonatkozó rendelkezést, eltérő esetben a bűncselekmény minősítésére vonatkozó rendelkezést is felül kell elbírálni.

[10] A Be. 590. § (5) bekezdés d) pontján alapul a büntetés kiszabására vonatkozó ítéleti rendelkezés felülbírálata.

[11] Az enyhítésre irányuló védelmi fellebbezés, mint ahogy a fellebbviteli főügyészség átiratában írott súlyosabb végrehajtási fokozat alkalmazására irányuló ügyészi hivatkozás nem alapos.

[12] E körben helytálló az az ügyészi érvelés, miszerint a végrehajtási fokozat vádlott terhére történő megváltoztatása nem esik a súlyosítási tilalom alá. Arra is helyesen hívta fel az ügyész a figyelmet, hogy a Btk. 37.§ (3) bekezdés a) ad) pontja alapján a VI. rendű vádlott által elkövetett bűncselekmény esetén a törvény a végrehajtási fokozatot fegyházban határozza meg. Az elsőfokú bíróság a végrehajtási fokozat meghatározásánál ugyanakkor helyesen hívta fel a Btk. 35.§ (2) bekezdésében írtakat, miszerint a büntetés kiszabásánál irányadó körülményekre tekintettel a törvényben meghatározottnál eggyel enyhébb végrehajtási fokozat is meghatározható.

[13] Az e körben általa megállapított érvekkel, illetve a büntetés enyhítése irányába mutató körülményekkel az ítéltábla maradéktalanul egyet értett. Osztotta a védelem azon álláspontját is, hogy az elsőfokú bíróság mindenben a vádhatóság indítványának megfelelő szankciót alkalmazott VI. rendű vádlottal szemben, mert bár a vádiratban még fegyházbüntetés kiszabására tett indítványt, az előkészítő ülésen immár börtön fokozat szerepelt [52. jegyzőkönyv 13. oldal első bekezdés]. Mindezekre tekintettel a végrehajtási fokozat megváltoztatását az ítéltábla nem tartotta indokoltnak.

[14] Nem tévedett a törvényszék a pénzbüntetés és a vagyonelkobzás együttes alkalmazásakor sem, a pénzbüntetés mellőzésére az ítéltábla kellő okot nem látott. Ítéletében az elsőfokú bíróság helyesen hivatkozott a Btk. 50.§ (2) bekezdésére, mely szerint: akit haszonszerzés céljából elkövetett bűncselekmény miatt határozott ideig tartó szabadságvesztésre ítélnék, ha megfelelő jövedelme vagy vagyona van, pénzbüntetésre is kell ítélni. VI. rendű vádlott az elsőfokú ítélet szerint kényszerintézkedésének elrendelése előtt állandó munkahellyel, rendszeres jövedelemmel rendelkezett, ennek alapján a pénzbüntetés vonatkozásában nem mellőzhető.

[15] A törvényszék által vele szemben alkalmazott szankció összességében aránytalanul eltúlzottnak nem tekinthető, ezért a kiszabott büntetés enyhítése fel sem merülhetett.

[16] Tekintettel arra, hogy az ítélet egyéb rendelkezései is törvényesek, ezért azt az ítéltábla a Be. 604.§ (1) bekezdés a) pontja, illetve 605.§ (1) bekezdése alapján a rendelkező részben írtaknak megfelelően helybenhagyta.

Debrecen, 2021. szeptember 13.

Dr. Gömöri Olivér sk. a tanács elnöke, Dr. Toma Attila sk. előadó bíró, Dr. Elek Balázs sk. bíró

Záradék: A Debreceni Törvényszék 24.B.129/2021/61. számú ítélete a fellebbezés érintett VI. r. vádlott vonatkozásában a másodfokú határozat által a mai napon jogerőre emelkedett.

Debrecen, 2021. szeptember 13.

Dr. Gömöri Olivér sk.

a tanács elnöke